

Rapport

Rapport over een klacht over het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland, thans regionale eenheid Oost-Nederland.

Datum: 21 maart 2013

Rapportnummer: 2013/025

Inleiding

Verzoeker ging op een dag zijn zoontje van bijna zes maanden ophalen bij zijn ex-partner. Na een kort gesprek viel de ex-partner hem aan en mishandelde zij hem, terwijl hij zijn zoontje in de armen had. Hij hield aan de mishandeling rode striemen en een blauw been over. Verzoeker vertrok daarna, zonder zijn zoontje, en thuisgekomen belde hij de politie en deed melding van de mishandeling via telefoonnummer 0900-8844. Er werd afgesproken dat hij in de week daarna aangifte zou komen doen en dat hij van de verwondingen foto's zou maken. Kort daarna werd er aangebeld en werd verzoeker aangehouden wegens mishandeling: ook zijn ex-partner had namelijk de politie gebeld en een melding gedaan van mishandeling.

Verzoeker heeft de nacht in een cel doorgebracht. De dag erna is hij weer op vrije voeten gesteld.

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaren van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland, thans deel uitmakend van de eenheid Oost-Nederland, hem hebben gediscrimineerd door verschillend te reageren op een melding van mishandeling die hij en zijn ex-echtgenote kort achtereen onafhankelijk van elkaar jegens elkaar hebben gedaan.

Visie verzoeker

Naderhand is verzoeker er achter gekomen dat zijn melding zeven minuten eerder in het systeem is ingevoerd dan de melding van zijn ex-partner. De politie heeft dus van zijn melding kunnen weten. Met zijn melding is niets gedaan, en in plaats van slachtoffer van mishandeling is hij opeens verdachte van mishandeling. Hij vraagt zich ook af waarom naar het adres van zijn ex-partner direct een politieauto is gestuurd, maar op zijn vraag om bij hem thuis te komen heeft hij te horen gekregen dat dat niet mogelijk was. Hij kreeg te horen dat hij zelf zijn verwondingen kon vastleggen op de foto en dat hij een afspraak kon maken om aangifte te komen doen. Hij meent daarom dat hij op basis van zijn geslacht anders is behandeld dan zijn ex-partner: hij is een man en dus schuldig.

Hij is door de werkwijze van de politie behoorlijk ontsteld en zijn vertrouwen in de politie is tot een dieptepunt gedaald.

Klachtbehandeling door de politie

Klachtbehandeling door de politie

In het kader van de klachtbehandeling door de politie heeft verzoeker ongeveer een maand na het gebeurde een gesprek gehad op het politiebureau. Het verslag is aan verzoeker gestuurd. Verzoeker heeft er echter niet op gereageerd.

In het verslag is onder meer te lezen dat verzoeker heeft gezegd dat het er aanvankelijk op leek dat alleen hij als verdachte aangemerkt zou worden maar dat hij blij was dat ook zijn ex-partner als verdachte gehoord zal worden.

Klachtbehandeling door de klachtencommissie

Verzoeker heeft geen gevolg gegeven aan de uitnodiging voor de hoorzitting.

Volgens de klachtencommissie kwam verzoekers klacht er onder meer op neer dat een medewerkster van het multi service centrum (MSC) zou hebben gezegd dat er geen politieauto beschikbaar was, dat hij onterecht was aangehouden als verdachte van mishandeling en daarna was ingesloten en dat de politie had nagelaten foto's te maken van zijn verwondingen.

De klachtencommissie stelde op basis van het letterlijk uitgewerkte gespreksverslag van verzoekers melding (zie achtergrond) vast dat op geen enkele wijze blijkt dat tegen verzoeker is gezegd dat er geen politieauto beschikbaar was; verder had verzoeker de suggestie van de MSC-medewerkster om de verwondingen zelf op de foto vast te leggen, een goed plan gevonden.

Tijdens verzoekers gesprek met de medewerkster van het MSC deed verzoekers ex-partner ook melding van mishandeling door verzoeker bij een andere medewerkster van het MSC. Gelet op de aard van deze melding werd een surveillance-eenheid naar het adres van de meldster gestuurd. Na een kort onderzoek door de politiemedewerkers en na overleg met de officier van dienst (OVD) werd door de OVD besloten verzoeker op verdenking van mishandeling van zijn ex-partner aan te laten houden. De commissie is van mening dat de OVD zijn besluit zorgvuldig heeft afgewogen dat er ten aanzien van verzoeker voldoende feiten en omstandigheden waren om hem als verdachte aan te kunnen houden en ter voorgeleiding aan een hoofdofficier over te laten brengen naar het politiebureau. De OVD heeft daartoe ook de bevoegdheid.

De commissie verklaarde dat er enig begrip is voor de door verzoeker ervaren omstandigheden, gelet op diens telefonische contact met de politie over dezelfde gebeurtenis.

De commissie adviseerde de klachten ongegrond te verklaren.

Visie korpsbeheerder

De korpsbeheerder legde desgevraagd uit dat de politie werkt conform de Aanwijzing huiselijk geweld en eengerelateerd geweld, die regels stelt omtrent de opsporing en vervolging hiervan. Verdachten en slachtoffers van huiselijk geweld kunnen mannen en vrouwen zijn, kind of volwassene. Er wordt dan ook geen onderscheid gemaakt tussen een man en een vrouw die melding doet van huiselijk geweld.

Het maakt niet uit of iemand een dergelijke melding doet via 112 of via 0900-8844: in beide gevallen wordt geluisterd en een afweging gemaakt. Het maakt ook geen verschil of men mobiel belt of met een vaste telefoon. In beide gevallen komt men uit bij het PSC. Het enige verschil is dat indien er met een mobiele telefoon wordt gebeld, de plaatsnaam waarvan men de politie wil spreken moet worden ingesproken.

De regio kent werkafspraken met betrekking tot huiselijk geweld, waarbij de ernst van de melding een rol speelt. Die werkafspraken gelden niet alleen voor de meldkamer, maar organisatiebreed, waaronder het Politie Service Centrum (0900-8844); er is ook een uit/doorvraagprotocol voor de medewerkers van het PSC.

In geval van heterdaad wordt de melder met de meldkamer doorverbonden voor inzet van noodhulp. Is hiervan geen sprake, dan kan worden gesteld dat bij een gewone mishandeling een aangifte wordt ingepland. Om de kwaliteit van een aangifte van huiselijk geweld te waarborgen, neemt een medewerker met minimaal de rang van agent de aangifte op. Is men ernstiger mishandeld dan wordt een eenheid gestuurd. Ieder geval staat echter op zichzelf en in ieder geval wordt een afweging gemaakt.

Over het gegrond of ongegrond zijn van de klacht dat de politie verzoeker zou hebben gediscrimineerd sprak de korpsbeheerder zich niet uit. Hij stelde dat dit een nieuwe klacht was die niet inhoudelijk door de politie was behandeld. Hij had ook geen advies van de klachtencommissie op dit punt. De korpsbeheerder achtte het, gelet op bovenstaande informatie, echter aannemelijk dat de klacht ongegrond is.

Nadere informatie

Desgevraagd stuurde de politie de geluidsopnames van de melding van verzoeker en van de melding van zijn ex-partner (zie achtergrond) en de mutatie van laatstgenoemde melding.

Beoordeling

De overheid respecteert de grondrechten van haar burgers. Een overheidsinstantie mag geen onderscheid maken naar godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras of geslacht op welke wijze dan ook.

'Directe discriminatie' is zonder meer niet behoorlijk. Er is sprake van directe discriminatie als een gevoelig criterium, zoals godsdienst, ras of geslacht, de grond is voor ongelijke behandeling van burgers. Ook het maken van indirect onderscheid is niet behoorlijk, tenzij het objectief gerechtvaardigd kan worden.

Verzoeker meent dat de politie wel degelijk onderscheid heeft gemaakt, namelijk op grond van geslacht: bij hem is na zijn melding over mishandeling door zijn ex-partner geen politieauto langsgekomen, bij zijn ex-partner naar aanleiding van haar melding wel. Ook is hij naar aanleiding van de melding van zijn ex-partner gearresteerd wegens verdenking van mishandeling.

Uit de geluidsopname van het gesprek met verzoeker blijkt dat de melding van verzoeker meer de aard had van een adviesvraag: wat kon hij het beste doen. Hem is aangeraden foto's te maken van zijn verwondingen en in overleg met hem is een afspraak gemaakt voor het doen van aangifte. Niet is gebleken dat verzoeker heeft gevraagd om een politieauto te sturen. Verzoeker was alweer thuis toen hij de politie belde en uit het gesprek is niet naar voren gekomen dat er sprake was van een op dat moment klemmende situatie die tot het sturen van een politieauto noopte.

Uit de geluidsopname van het gesprek met verzoekers ex-partner blijkt dat de situatie aldaar anders lag: zij was thuis met twee kleine kinderen en aan haar stem te horen nog tamelijk overstuur. Zij beweerde dat verzoeker haar onderuit had gehaald en haar terwijl zij op de grond lag had geschopt. Zij wilde haar kind namelijk niet afgeven omdat verzoeker niet naar haar wilde luisteren toen zij hem wilde doorgeven wat er met het kind aan de hand was en welke medicijnen hij nodig had.

Al met al mogen de meldingen van verzoeker en diens ex-partner dan betrekking hebben gehad op hetzelfde incident, maar de meldingen zijn gedaan vanuit twee verschillende situaties, waarin de inschatting en afweging daarvan ertoe hebben geleid dat de politie in het ene geval anders heeft gereageerd dan in het andere. Dat is, gelet op de inhoud van de gesprekken met verzoeker en met diens ex-partner en de gemoedstoestand van beiden, alleszins te billijken. Er was dan ook geen sprake van verschil in aanpak omdat het in het ene geval om een man ging en in het andere om een vrouw. De gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland, thans Oost-Nederland, is niet gegrond.

Informatieoverzicht

1. Klachtbrieven gericht aan de politie van 30 juni 2011;
2. Klachtafhandeling door de politie 7 november 2011, met bijlagen;
3. Geluidsbestanden de meldingen 24 juni 2011;
4. Verzoekschrift van 13 december 2011;
5. Standpunt korpsbeheerder, ontvangen op 3 juli 2012.

Achtergrond

Uitgewerkt verslag van verzoekers telefonisch contact met de medewerkster van het Politie Service Centrum (PSC) te Apeldoorn; vroeg in de vrijdagavond

"PSC : Goedenavond politie Oost Nederland met X

Verzoeker : Goedenavond u spreekt met P, ik wil even weten wat ik moet.

Ik ben zojuist langs geweest bij mijn ex, volgens afspraak om mijn zoon op te halen. Vervolgens wordt ze boos en valt mij aan. Ik heb een paar behoorlijk grote rode striemen in mijn nek en een behoorlijk blauw been. Ik vraag mij af wat ik moet doen.

PSC : Staat u nog op de plek waar het is gebeurd.

Verzoeker : Nee, ik ben daar weggegaan. Ik ben naar mijn huis.

PSC : U kunt er eventueel aangifte van doen.

Verzoeker : Dat wil ik heel graag doen, maar ik denk dat als ik maandag aangifte doen, de rode striemen weg zijn. Eigenlijk wil ik wel proces-verbaal op laten maken en de politie hier laten komen. Nu zijn ze nog duidelijk aanwezig.

PSC : Ja, maar u kunt het ook op de foto zetten, he meneer.

Verzoeker : Ja, dat vind ik een goed plan. Ja, dat is zeker mogelijk.

PSC : Als u het goed fotografeert dan is het ook mogelijk dat u het goed op de foto zet en u later toch nog aangifte komt doen. Dan ga ik even kijken. In welke plaats is het gebeurd?

Verzoeker : Zutphen.

PSC : Even kijken of er maandag plek is.

Verzoeker : Ik ben werkzaam bij.....uhhh.....ik ben het even helemaal kwijt.... (...)."

Daarna wordt een afspraak gemaakt voor de woensdag daarop voor het doen van aangifte bij de politie Zutphen. Verzoekers gegevens worden genoteerd en het gesprek wordt afgesloten met het verzoek van de PSC medewerkster om alles goed op de foto te zetten.

Samenvatting van de telefonische melding van verzoekers ex-partner

Verzoekers ex-partner meldt dat haar ex-man haar heeft mishandeld toen hij zijn zoon kwam ophalen. Hij was onaangekondigd gekomen, samen met zijn huidige echtgenote, terwijl eigenlijk de afspraak gold dat hij eerst zou opbellen. De ex-partner was daardoor niet eerder in de gelegenheid geweest om hem te vertellen dat hun zoon ziek was en medicijnen nodig had. Toen zij hem dit alsnog wilde vertellen, wilde hij niet luisteren en met het zontje, in de maxi-cosy, vertrekken. Zijn ex-partner vond het geen goede zaak dat hij zijn zoon wilde meenemen zonder de informatie over de ziekte en de medicijnen en zij wilde hem zo niet meegeven. Zij meldt dat verzoeker haar daarop heeft geschopt en op de grond heeft gelegd en geschopt, maar dat zij haar zoon niet heeft meegegeven. Verzoeker is daarop vertrokken zonder zijn zoon. Zij meldt dat het allemaal heel snel is gegaan, dat dit al een paar keer eerder is gebeurd. De politiemedewerkster zegt dat zij mensen zal langs sturen.